

נראה גם אכזרי ביותר — נסיגה במענה "לא יכולתי" עד שזא הגיעו האכידות לכדי 50% מן ה"כוח" שרון הוא שסיפק לו הסמני דרטים הספציפיים של הכינוע, הרגומם, המחישם והוספם עליהם ("לא חוזרים עד שזא מבצע"). כך הפכו הצנחנים מופת חי של רוח לחימה והם אשר משכו את צה"ל, בציר צית ראשו, מתוך ביצת שנות ה-50' הרא- שנות אל הדרך הנכונה, של צבא התקפי ודבק במטרה, שהחלה (עבור צה"ל) ביכ- ללו) ב"קדש".

הכושי לא הלך

אי"שם כאמצע שנות ה-60', ועוד לפני ששת-הימים, כבר אבד הטעם הראשוני והמוגדר, שרק בעבורו ולמען הטמעתו הוקם הצנחנים: הסטני דרטים הדיינים הגבוהים-יחסית (לצה"ל "הישן", לא באופן מוחלט!) הפכו נחלת הצבא כולו; והאלמנט הראשי של עוצמת- היבשה — הטנקים — טיפח את רוח- הלחימה הרמה ואת הסטנדרטים הגבוהים שלו, באופן עצמאי ועל סמך הדוגמות "הפרטיות" של יחידותיו ב"קדש". הכושי הצנחני עשה את שלו — והכושי צריך היה ללכת: כיוון שכבר ניטעה בצבא רוח-הלחימה, מן הדין היה להמשיך את התהליך ולהעלות גם את הסטנדרטים המיקצועיים שלו (ולא דווקא את אלה המיקצועיים-הטכניים, ששיפורם איננו בגדר בעייה ונעשה מאליה, עם הזמן ועם הש- תכללות והיתוספות הצידוד, אלא את ה- מיקצועיים-האינטלקטואליים, שיסודם ה- חשיבה הצבאית וביטויים בתורה הצבאית). החי"ר בעל הרוח, הרמה והביטחון העצ- מי צריך היה להפוך חי"ר בעל יכולת וכושר-ביצוע מודרניים, ברמה מיקצועית גבוהה.

אבל הכושי לא רצה ללכת, והכושי לא הלך. הצנחנים נש- ארו תקועים בפסיגה המוראלית — הם וכל החי"ר עימם — ולא המי שיכו והגביהו עוד, לפסגות המיקי- ציעיות.

התוצאה היתה, שבמרוצת הזמן דמו ה- צנחנים לילד מפגר, שכל התפתחותו פיזי- יולוגית וכמותית בלבד, אבל בנפשו וגם במוחו נשאר כל העת בגיל הילדות. הם סירבו להתבגר — והפכו זאת לאידאור- לוגיה, לכל צורך מעשי שהוא. נראה "קדש" וששת-הימים לצנחנים כאפיונות גרידא, אשר ביניהן ואחריהן יכלו להקדיש את עיתותיהם, מחשבותיהם ומשאביהם לדברים שבהם היה נתון ליבם: פשיטות, חריזות, מירדפים, מהלומות גנע-ובוררות. והנה, לאחרונה דומה היה שסוף-סוף מתחילים הצנחנים להיחלץ מעידן היל- דותיות ולעשות, מכוח הוועזע של יום- הכיפורים, את הצעדים הראשונים על דרך הפיתוח חי"ר מודרני, שהיה ביכולתו לספק לכוחות וללחמת-היבשה של צה"ל לפחות מה שמספק החי"ר המצרי לצבאו שלו וללחימתו.

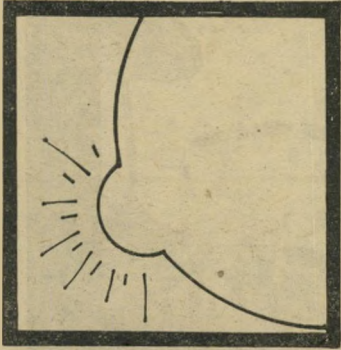
ואז באה אנטיבה, אם אמנם יונח לפעולה "מיוחדת", מוצלחת ומבי- ריקה זו ש"ששפיע אפילו כחואיזה על בניין-הכוח של הצנחנים, אי-ר- גונם תפסות-הלחימה שלהם ואי- מניניהם, ראוי יהיה לזכור את בעתיד "שזאת אנטיבה" משום שבמל"י חמה הכאה, אם תפרוץ, תתרום הצנחה זו, כדומותיה קודם, "קדש" וקודם ששת-הימים, לכישלון ה- אפופאי הכא של הצנחנים בשדה- הקרב, "הרגיל" — שיהיה חודיית- החמשך למיתזה 56, גבעת-החתי מושת והחווה-הספנית, רק החשי- לכות גבני לוחמת-היבשה שלנו והתוצאות המובצעות עקירות להיות הפעם שלדיות וחמורות יר- תר, מפני שספק אם גם במלחמה הכאה יוכלו הטנקים לכבוש ולנצח, כבימקטיסודיים.

נוחיות הקומנדו

הדפוסים המושגיים המקובלים עלינו מכוח "ההסכמה הכללית" ושהם אנו עושים שימוש חיצים, בעיקרון, הכרה (המשך בעמוד 44)

קשקשת 2041

הפעל את דימיוןך ונסה למצוא לציר שלמשה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת: "קשקשת", ת.ד. 136, תל-אביב, ההג- דרות הקולעות ביותר תפורטמנה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דרייב-אין בתל-אביב, קול- נוע-המכונות היחיד בישראל.

קשקשת 2039

● עניבת-חנק לפושעי הצווארון- הלבן.

מישה ורברגר, רח' ההגנה 6, בני-ברק

● המצבה על קיברו של חי"ר מאו.

יצחק גרוס, ת.ד. 3152, בתי-ים

● "לא, מוישליה, אין לך ראש ביצה, רק תיזהר מהקיר!"

דני תכלין, רח' גזר 6, תל-אביב

● פיו של אחד השרים בממשלת ישראל.

כן-ציון אברמוב, רח' בילניסון 18, רמלה

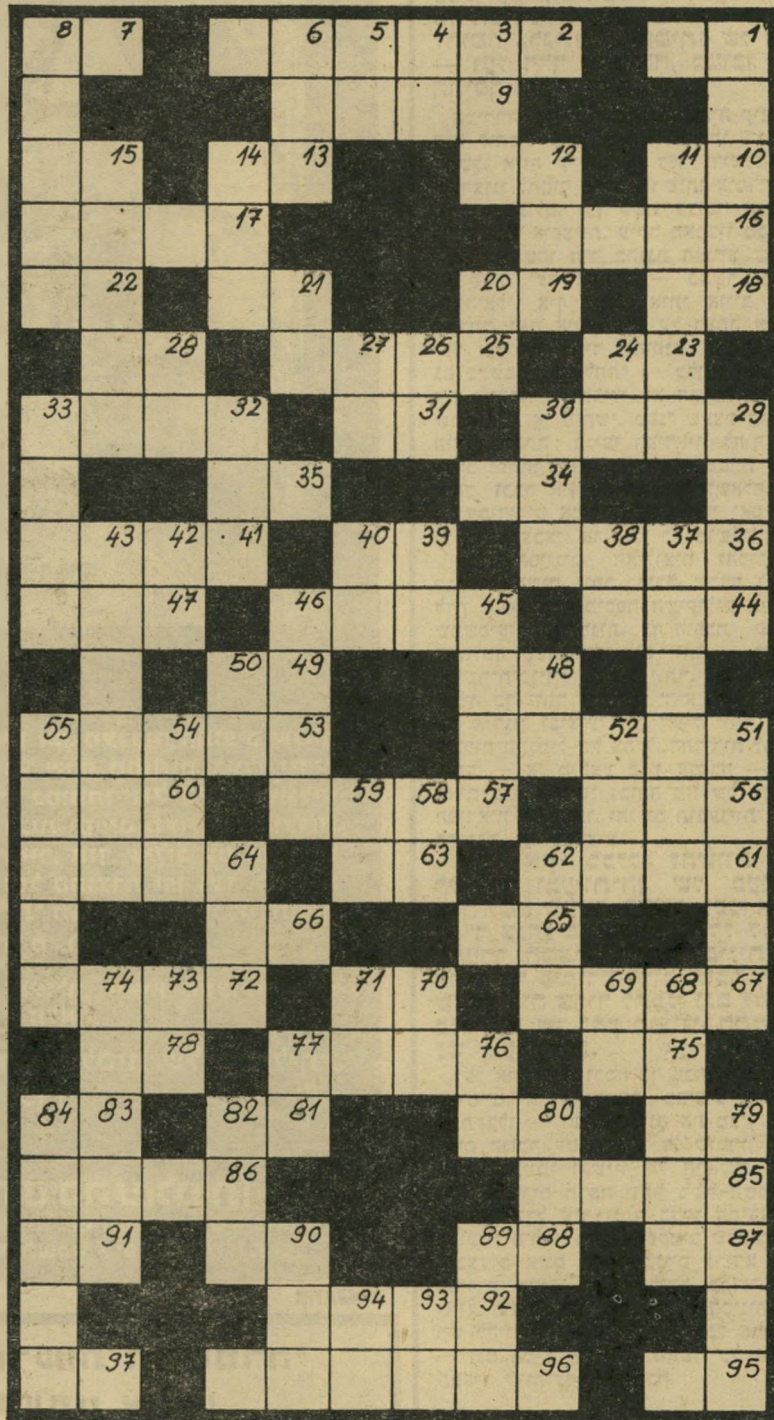
● המלאך בבגדי-עבודה. ישראל לפינגר, רח' אילת 19, רמת-יוסף, בתי-ים

השבוע בדרייב-אין
בשעה 5.45
וולט דיסני
"החפושית"
דוהרת שוב"
בשעות 9.45-7.30
מרד געורים נוסח 76
"פורענות נעורים"

אנו מחפשים בתים חמים עבור חתלתולינו החמודים
אגודת צער בעלי חיים
רחוב פלמח 80, יפו, טל. 827621

2041

השולח הזה

מילת-קריאה: 92. נחל בארץ; 95. ישן; 96. היתוש מחולל הקדחת; 97. רך בצאן.

מאונן:

1. יישוב בשפלת-החוף; 3. בהרת-קין; 4. זהב; 5. גזכר-לעיל (ר"ת); 6. כוכב-שבת; 8. מעשה-נוכלות; 11. אגוז-הודו; 12. בהשאלה: ישיש מוסלג; 14. חומר-זיבור; 15. באלאגאן; 20. נועם; 21. ועוד; 24. נביאים כתובים (ר"ת); 26. קריאת-צער; 27. משחית את הבגדים; 28. בתוכו; 29. סנדוויץ'; 30. מדינה באפריקה; 32. מן הצאן; 33. מין מטבע מקובלת בי ארצות מסוימות; 37. ראש-הממשלה ה- ראשון; 38. תוך בלי התחלה; 39. כעס; 40. סימן-כפל; 42. מין לוח-מתכת דק; 43. מושבה בארץ; 45. גיקיון, תוס; 46. כתוב-הפה שלי; 50. נעלם; 51. מן הנביאים; 52. מתגורר; 54. נעל; 55. דרך; 58. מילת-בירה (הפוך); 59. מחוספס; 62. גם היא משמשת לדיג; 64. עץ נודע בלבנון; 68. שאון; 69. סוג אדמה בגג; 70. פתי; 71. מתנה; 73. הגיע; 74. דחייה; 76. עכו; 77. מזמר; 79. מדינה באסיה; 80. ממון; 82. דרגה בצה"ל; 84. השתופפות; 89. יחידה בכרם; 90. תשמת; 93. קרס; 94. סופו של צלף.

מאונן:

1. נישא; 2. אמירת דיבריי-שבח לגניבת-דעת; 7. בה דורכים את היין; 9. מן הסכר; 10. שמא; 12. אסס כוחו; 13. בת-קול; 15. ממלא-מקום (ר"ת); 16. גיבור סיפרו הנודע של גתה; 17. סוף; 18. בגי-מטריה; חמישים-ושלושה; 19. קרס; 21. בוסתן; 22. סיומת לרבות; 23. מטבע יפאני; 25. חן, רוך; 28. בתוכם; 29. תפקיד בצוות-המטוס; 31. הוייה; 32. נוזל נטול-צבע, דליק מאד; 34. מונח בתורת-החשמל; 35. אחורי הגוף; 36. יחזור; 39. כעס; 41. בלתי-ממאיר; 44. עיר גדולה; 45. יונק דמוי-חזיר-ענק; 47. חייבת; 48. נהר באיטליה; 49. שוטר-גדודי (ר"ת); 51. קיבוץ בארץ; 53. מישחה רפואית רכה; 56. החומר הרך בגוף החי; 57. יודה, סוקל; 60. מין עוף לילי; 61. בירה אפריקאית; 63. קלף גבוה; 64. הלואי, מי יתן! 65. שים עצמך על-כיסא; 66. מידת-שטח; 67. מספרי התנ"ך; 70. כמו 12 מאונן; 72. חמור-בר מפוספס; 75. מושת על כל אורח; 76. מין קוף; 78. גוף שני יחידה; 79. מילת-חנאי; 80. קבוצה דתית; 81. מעשה-פלא; 83. ירביץ; 85. בלתי-מסוגל (ר"ת); 86. נוף; 87. מיספד; 88. שגולד טרם זמנו; 90. חי לילי; 91.